

Міністерство освіти і науки України
ННВК «Всеукраїнський науково-навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Черкаський державний технологічний університет
Варненський університет менеджменту, Болгарія
Університет Латвії, м. Рига, Латвія
Національний інститут економічних досліджень Академії наук Молдови
Технічний університет ім. Г. Асакі, Румунія

**ПРОГРАМА
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Сучасний стан та перспективи розвитку
економіки в умовах глобалізаційних процесів»**

18-19 квітня 2019 року
ВНАУ, м. Вінниця, Україна
Захід внесено в реєстр УкрІНТЕІ (посвідчення № 75 від 22.02.2019 р.)

«НОВІТНІ ПІДХОДИ В МОДЕЛЮВАННІ ОБЛІКОВИХ ПРОЦЕСІВ»

Буряк Галина Павлівна, викладач вищої категорії Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну ВНАУ

«НЕЧІТКО-МНОЖИННЕ МОДЕЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА»

Рузакова Ольга Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної кібернетики ВНАУ

«МОДЕЛІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ»

Гиренко Юлія Василівна, голова циклової комісії економічних дисциплін Немирівського коледжу будівництва, економіки та дизайну ВНАУ

«ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ БЛОКЧЕЙН-ТЕХНОЛОГІЙ В ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ»

Юрчук Наталія Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної кібернетики ВНАУ

«ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»

Киш Людмила Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці ВНАУ

ІНФОРМАЦІЙНА ЕКОНОМІКА: НОВА ПАРАДИГМА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Котькалова-Литвин Інна Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та маркетингу, ПВНЗ "Європейський університет", м. Київ

«ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ЕКОНОМІКИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ: В КОНТЕКСТІ ЗЕЛЕНОГО ЗРОСТАННЯ»

Ковальчук Світлана Ярославівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки ВНАУ

«ПОВЕДІНКА СПОЖИВАЧА В СУЧАСНІЙ РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ»

Брояка Антоніна Анатоліївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки ВНАУ

«ЛОГІСТИЧНИЙ СЕРВІС В УПРАВЛІННІ ЛАНЦЮГАМИ ПОСТАЧАННЯ В АПК»

Качуровський Сергій Вікторович, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці ВНАУ

«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ»

Гайдучик Галина Михайлівна, викладач економічних дисциплін, спеціаліст вищої категорії Ладжинський коледж ВНАУ

«ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ»

Хаєцька Ольга Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки ВНАУ

Диверсифікація економіки сільських територій: в контексті зеленого зростання

К.е.н., Доцент кафедри економіки
Ковальчук С.Я. ВНАУ

Одним з основних напрямів підвищення сталого розвитку та зеленого зростання сільських територій є диверсифікація сільської економіки. В умовах зелених трансформаційних змін економічної моделі господарювання, перехід від існуючої неефективної галузевої і територіальної структури сільської економіки до нової соціально і інноваційно - орієнтованій моделі розвитку набуває пріоритетного значення. Аграрний сектор економіки демонструє позитивну динаміку зростання, формуючи останніми роками близько 14% валової доданої вартості в країні та біля 40% валютних надходжень від експорту. Інвестиційна привабливість сільського господарства підтверджується цифрою в близько 50% зростання обсягів капітальних інвестицій у 2018 році.

Довготривала стійкість розвитку аграрного сектору економіки за економічними та соціальними показниками, забезпечена господарсько - організаційною та галузевою структурою. Станом на сьогодні 43% валової продукції сільського господарства виробляється громадянами, на земельних ділянках особистого селянського господарства. Важливість аграрного сектору в національній економіці та його роль у забезпеченні продовольчої безпеки країни вимагає забезпечення сталості та ефективності його розвитку.

Проблеми диверсифікації сільської економіки досліджено в науковому доробку відомих вчених, таких як В. Бутенко, П. Гайдучкий, З. Герасимчук, В. Горкавий, Б. Данилишин, Т. Зінчук, Г. Калетник, М. Кропивко, В. Месель-Веселяк, П. Саблук, В. Трегобчук, А. Мазур, Л. Шепотько, А. Юзефович, В. Юрчишин та ін. Проте, питання впливу диверсифікації сільської економіки на зелене зростання недостатньо досліджено.

Неспоріднена диверсифікація доцільна тоді, коли в базовій галузі відбувається зниження обсягів реалізації та прибутку; коли нові види діяльності мають добрі перспективи прибутку; коли невикористана велика частина потенціалу; коли є певні технологічні й управлінські навички у зазначеному виді діяльності.

Для сільських територій проявом такого виду диверсифікації є агротуризм і сільський туризм. Розвиток такого виду диверсифікації, з одного боку, сприяє повнішому використанню невикористаного трудових ресурсного і природоресурсного потенціалів регіону, а відтак забезпечує зростання доходів селян, а з іншого - через сплату єдиного податку місцевим радам за місцем державної реєстрації наповнює місцевий бюджет.

В свою чергу, на сучасному етапі розвитку сільських територій все більшого значення набувають практичні питання організації сталого туризму,

що відповідає критеріям економічної ефективності, екологічної безпеки і соціальної справедливості.

Зелений туризм включає всі види екологічного туризму, агротуризм, агроекотуризм, до цього напрямку також відноситься частина видів пізнавального, етнографічного, ностальгічного, спортивного оздоровчого туризму. У контексті стійкого розвитку зелені маршрути є інноваційним туристичним продуктом, що поєднує елементи активного, пізнавального і рекреаційного туризму.

Крім усього іншого – це і забезпечення оптимального конкурентного середовища на туристському ринку (на базі розвитку промислового виробництва дичини для спортивного полювання, рибництва і рибальства).

У всьому світі популярність сільського туризму росте з року в рік, але найбільш розвинений даний вид туризму в країнах Західної Європи. Багато науковців даного напрямку дослідження упевнені в тому, що саме агротуризм стане основою зеленого зростання економіки сільських територій. Мотивація розвитку агротуризму пов'язана, в першу чергу з: погіршенням екологічного і психологічного стану у великих містах; прагненням відпочивати на екологічно сприятливих територіях; відродженням інтересу до елементів традиційної народної культури; пошуку нових джерел поліпшення фінансового положення сільських жителів; прагненням до розширення сфери спілкування; посилюванням конкуренції в традиційних сферах інвестицій на селі; пошуком нових сфер і об'єктів інвестування.

. Відтак зелений туризм, агротуризм, екотуризм - це не окремі форми туризму – в перспективі всі види туризму повинні стати «зеленими» і стійкими, а саме:

1) оптимально використовувати ресурси навколишнього середовища, які є ключовим елементом для розвитку туризму, підтримувати ключові екологічні процеси і сприяти збереженню природних ресурсів і біо різноманіття;

2) поважати соціокультурну ідентифікацію місцевих громад, допомагати зберегти їх культурну спадщину і традиційні цінності;

3) забезпечувати життєздатну довгострокову економічну діяльність, що яка гарантує справедливий розподіл усіх вигод залучених сторін забезпечує соціально-економічні справедливо розподілювані вигоди для всіх залучених сторін, включаючи задоволення туристів, стабільну зайнятість і можливості для отримання доходів і соціальних послуг приймаючим сільським територіям.

Індустрія туризму стикається з безліччю серйозних проблем, пов'язаних з «озелененням» і сталим розвитком. Конкретні завдання, які повинні бути вирішені, пов'язані з наступними сферами:

- Енергетика і викиди парникових газів
- Споживання води
- Відходи і стічні води
- Втрати біологічної різноманітності

- Культурна спадщина

Пріоритетними напрямками забезпеченні зеленого зростання сільських територій є:

1. впровадження в сферу організації агроекотуризму кластерної моделі розвитку
2. розвиток приватно-державного партнерства в соціально-економічному облаштуванні сіла і сталому розвитку сільських територій;
3. стимулювання в'їзного туризму за допомогою розвитку безвізового туризму і формування позитивного іміджу країни;
4. здійснення інформаційно-освітньої діяльності серед населення країни про культурно-природну спадщину її регіонів.

Один з шляхів досягнення цього - забезпечення сприятливих законодавчих умов для зростання, які надають населенню послуги у сфері сільського зеленого туризму.

Отже, враховуючи виклики розвитку світового господарства в напрямку зеленого зростання, для нівелювання ризиків гальмування економічного зростання, для ефективного використання природного капіталу та його відтворення, «зелені трансформації» – формують взаємозалежні зв'язки між країнами і становлять відчутний секторальний вплив на структурну перебудову сільських територій з урахуванням її специфіки та збереження екосистем.

Один з шляхів досягнення цього - забезпечення сприятливих умов для зеленого зростання економіки сільських територій, підвищення рівня диверсифікації економіки, що створить, особливі умови для збереження та відтворення інфраструктури сільських територій.